

Grunder och huvudargument

Klagandena hävdar att den överklagade domen ska upphävas på följande grunder:

Vad beträffar överträdelsen i Tyskland gjorde tribunalen en oriktig bedömning när den fann att kommissionen inte uppenbart överskred sitt utrymme för skönmässig bedömning när den bedömde Kones bidrag till inledandet av undersökningen och fastställandet av överträdelsen i det omtvistade beslutet. Tribunalens oriktiga bedömning medförde att det felaktigt beslutades att Kone inte fick immunitet enligt 2002 års meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (nedan kallat 2002 års meddelande)

Tribunalen gjorde även en oriktig bedömning när den fann att kommissionens överträdelse av 2002 års meddelande inte åsidosatte principen om berättigade förväntningar.

Vad beträffar överträdelsen i Nederländerna gjorde tribunalen en oriktig bedömning när den godtog kommissionen underlåtenhet att sätta ned de böter som Kone ålagts i 2002 års meddelande, på grund av Kones kvalificering av den information bolaget tillhandahöll i sin ansökan om förmånlig behandling. Till följd av detta fastställde tribunalen kommissionens beslut i den del det däri fastställs att de böter som Kone ålagts för kartellen i Nederländerna inte skulle sättas ned.

Tribunalen gjorde även en oriktig bedömning när den fann att kommissionen inte åsidosatte principen om likabehandling när den fastställde att de synpunkter som Kone framförde med avseende på kartellen i Nederländerna inte var jämförbara med dem som ThyssenKrupp framförde avseende kartellen i Belgien.

Talan väckt den 7 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-517/11)

(2011/C 362/21)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Patakia, I. Chatzigiannis och S. Petrova)

Svarande: Republiken Grekland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 6.2 jämförd med artikel 7 i direktiv 92/43/EG om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaten för de arter för vilka det särskilda skyddsområdet 1220009 har utsetts och mer specifikt genom att inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att avsluta den olagliga borrningen, bevattningen och dumpningen av industriellt avfall och för att genomföra planen för förvaltning och för ett integrerat program för övervakning av nationalparken Koroneia-Volvi- och Makedonikon Tempon-sjöarna,
- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 4.1 och 4.3 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse genom att inte fullständigt ha etablerat ledningsnät för att ta hand om avloppsvatten från tätbebyggelse i Langada, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Överträdelsen i fråga avser försämringen och nedsmutningen av Koroneia-sjön (prefekturen Thessaloniki) till följd av en rad miljökadliga handlingar och underlåtenheten att följa den lagstiftning som Republiken Greklands infört för att skydda sjön.
2. För att följa gemenskapens miljölagstiftning upprättade de grekiska myndigheterna ett system för skydd av området (interministeriellt dekret 6919/2004), ett särskilt program för att minska föroreningen av vattnet i sjön (interministeriellt dekret 35308/1838/2005) och en handlingsplan mot nitratföroreningar (interministeriellt dekret 16175/824/2006) och godkände 21 åtgärder som krävdes för att återställa sjön inom ramen för övergripande plan som prefekturen utarbetat (nedan kallad "Master Plan"). Samtidigt garanterades finansieringen av dessa åtgärder genom medel från unionen (se, bland annat, Sammanhållningsfondens beslut C(2005) 5779/19.12.2005 om finansiering av infrastrukturprojekt) och genom nationella medel.
3. Kommissionen anser dock att de grekiska myndigheterna ännu inte i någon väsentlig omfattning har sett till att lagstiftning faktiskt trätt i kraft. Problemet med försämrade miljö i sjön har inte lösts, och följaktligen har genomförandet av vissa av de 21 åtgärderna (ett oavvisligt villkor för att beviljas EU-finansiering) fördröjts. Mot bakgrund av de bristande framstegen med att genomföra de planerade åtgärderna, har kommissionen beslutat att väcka talan vid domstolen.

4. Kommissionen hävdar i synnerhet att artikel 6.2 jämförd med artikel 7 i direktiv 92/43/EG har åsidosatts. Där stadgas att medlemsstaterna i de särskilda bevarandeområdena ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra försämring av livsmiljöerna och habitaterna för arterna samt störningar av de arter för vilka områdena har utsetts och bevarandet av vilda fåglar.

5. Enligt kommissionens utvärdering har Republiken Grekland inte vidtagit alla de åtgärder som medlemsstaten själv planerat och som ansetts nödvändig för att uppnå syftena med de ovannämnda bestämmelserna.

6. I synnerhet anförs följande:

— De olagliga borrhningarna har inte upphört definitivt, trots att de grekiska myndigheterna ansåg att detta var nödvändigt för att återställa sjön.

— Bevattningen har inte begränsats till hållbara nivåer, såsom framgår av att de grekiska myndigheterna inte har lagt fram någon information som visar att de planerade åtgärderna har vidtagits.

— Studien av anläggandet av gemensamma bevattningssystem och berikningen av Koroneia-sjöns grundvatten har ännu inte genomförts, och åtgärder har inte vidtagits för bortskaffande av industriellt avfall, eftersom de relevanta avtalen om anläggning av bassänger för fermentation i sjön inte tycks ha ingåtts. Dessutom fortsätter fyra förorenande industrier sin olagliga verksamhet.

— Planen för hantering och genomförande av den planerade övervakningen av nationalparken har ännu inte antagits.

7. Kommissionen anser vidare artiklarna 3 och 4 i direktiv 91/271/EEG har åsidosatts i samband med avledningen och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse. Beträffande anläggandet av avlopp i Langada och enheter för att ta emot avloppsvatten från tätbebyggelse och industrier och beträffande biologisk rening har kommissionen inte informerats av de grekiska myndigheterna om huruvida den planerade första fasen av arbetet är avslutad, vilket skulle innebära att 50 procent av befolkningen i Langada stad omfattas. I alla händelser är den andra fasen av avloppssystemet i Langada, som ska leda till att 100 procent av befolkningen omfattas, fortfarande föremål för inledande studier.

8. Vad slutligen gäller den sekundära reningen av avloppsvatten från tätbebyggelse, hade det relevanta avtalet ännu inte undertecknats när de grekiska myndigheterna besvarade det motiverade yttrandet.

Talan väckt den 11 oktober 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-520/11)

(2011/C 362/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Jimeno Fernández och D. Bianchi)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 4.3 FEU och artikel 288 FEUF, genom att underlåta att genomföra kommissionens beslut 2009/726/EG, i vilket kommissionen ålade Frankrike att upphöra med sina skyddsåtgärder avseende förbud mot att till Frankrike importera mjölk och mjölkprodukter för livsmedelsändamål från anläggningar där ett fall av klassisk skrapie har bekräftats, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Frankrike antog den 25 februari 2009 en förordning om förbud mot import till Frankrike av mjölk och mjölkprodukter för livsmedelsändamål från får och getter som riskerar att bli smittade av transmissibel spongiform encefalopati.

Kommissionen vände sig till ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa i syfte att förlänga, ändra eller upphäva de ovannämnda nationella skyddsåtgärderna.

På grundval av föreliggande vetenskapliga yttranden och efter samrådet med kommittén ansåg kommissionen att de skyddsåtgärder som Frankrike vidtagit gick utöver vad som är nödvändigt för att undvika en allvarlig risk för människors hälsa, även mot bakgrund av försiktighetsprincipen. Med stöd av artikel 54.2 i förordning nr 178/2002⁽¹⁾ antog kommissionen därför den 24 september 2009 beslut 2009/726/EG⁽²⁾, i vilket den ålade Frankrike att upphöra med skyddsåtgärderna.

Republiken Frankrike har väckt talan om ogiltigförklaring av detta beslut. Den har emellertid inte ansökt om uppskov med verkställigheten av detsamma.